

VOOR WIE ZICH INZETTEN IN PAROCHIE EN DEKENAAT

DELSTOFJES

Het Sinterklaasfeest was nauwelijks voorbij of de winkels tooiden zich al in de kerstsfeer. Overall is kerstgroen, takken, bomen, ballen en andere prachtige versieringen te zien. Het lijkt wel of de kerstversieringen ieder

jaar uitbundiger en duurder worden. Temidden van al deze huiselijke gezelligheid die ons te koop wordt aangeboden, ontwaren we nog wel eens een verdwaalde kerststal. Tussen al het koopgeweld is daar dan plotse-ling de kribbe met het Jezuskind, Maria en Jozef, de os, de ezel, de herders en de Wijzen uit het oosten. Het verhaal waar het met Kerstmis allemaal om begonnen is, wordt steeds meer naar de achtergrond verdrongen. Dat is niet nieuw denk ik dan, want zo is het ook ruim 2000 jaar geleden begonnen in de velden van Bethlehem. Middenin de drukte van de volkstelling, zagen de meesten die bijzondere geboorte ook toen al over het hoofd. Verbannen tussen de beesten en de herders wordt God mens in onze wereld en laat zo zijn liefde tot de mensen zien. Een klein en weerloos kind toont ons hoe God met ons mensen wil omgaan en hoe Hij ons oproept om onszelf ook open te stellen voor elkaar. In kleine en eenvoudige dingen immers kunnen ook wij Gods liefde zichtbaar en voelbaar maken in

ons midden. Zo is Kerstmis een feest van Menswording, een feest voor mensen. Het is daarom goed om elkaar op te zoeken en samen in een sfeer van gezelligheid en geborgenheid de Kerstdagen te vieren.

Als we dan maar niet vergeten om ook in de Kerststal te kijken, naar Hem Die het echte Licht is in de wereld. Voor pastores en vrijwillig(st)ers zijn het bijzonder drukke dagen waarin weer veel inzet en creativiteit wordt verwacht. Ik hoop dat we er met elkaar in slagen om op al die plaatsen van samenkomst in ons dekenaat een blijde en vierende kerk te vormen waar velen zich welkom weten. Dat daardoor veel mensen geraakt mogen worden door het verlossend Evangelie van Christus, Hij Die voor iedere mens gekomen is. Dat Kerstmis voor ons allemaal een feest van hoop en licht mag zijn, een feest waarbij we het Licht mogen ontvangen en elkaar ook licht willen geven. Mooie dagen toegewenst en Gods zegen over het Nieuwe jaar 2004

Deken Chris Bergs

Inhoud

Delfstofjes

Frans

Westland in Dordrecht

Penningmeester

Vrouwensynode

Sport en spel

Corso

Personalia

Joop Franke

Ammerlaan

Deken op visitatie

Cursusaanbod

Regionieuis

Vaderskwartet

Korte berichten

Europese vrouwensynode

Vrede en gerechtigheid

Vredesweek

Dankdag

Jaap Steenvoorden

Kerk in de ether

VAN SCHOOLCATECHESE

NAAR IDENTITEITSBEGELEIDING

In twee delen wordt de identiteitsbegeleiding op katholieke basisscholen in ons dekenaat belicht.

deel 1 Verhouding school – kerk en de organisatie van identiteitsbegeleiding

deel 2 Het werk van de identiteitsbegeleider

Tot in de jaren '60 waren school en parochie sterk met elkaar verbonden. De school was verlengstuk van, en toegangspoort tot de kerk. De kerkelijke activiteiten bepaalden de katholieke identiteit van de school. Sindsdien is er veel veranderd in de verhouding tussen kerk en school. De school raakte weg uit de directe invloed van de kerk. De verantwoordelijkheid voor de katholieke identiteit kwam bij de besturen van de scholen zelf te liggen.

Ook de organisatie van de schoolcatechese veranderde. De districts catecheten, werkzaam vanuit het dekenaat, kwamen in dienst van de schoolbesturen. In ons dekenaat gebeurde

dat al in de zestiger jaren. Het werk van de districts catecheten bestond vooral uit ondersteuning van de catecheselessen en het maken van projecten voor in de klas. Toen de invulling van hun taak veranderde naar het begeleiden van bredere identiteitsprocessen, werden zij 'identiteitsbegeleiders'. De functie groeide dichter naar de schoolorganisatie toe, maar banden met de kerk blijven wel bestaan.

Scholen krijgen en nemen steeds meer zelf verantwoordelijkheden en keuzen op het gebied van hun katholieke identiteit en het vak godsdienst/levensbeschouwing. Dat is positief, maar er is ook het gevaar voor verwatering. Niet onterecht zijn er

zorgen en klinkt de vraag: "Wat maakt de katholieke school tot katholiek". De katholieke identiteit is voor veel buitenstaanders onzichtbaar geworden. Wat mag je van de leerkrachten vragen om de katholieke identiteit op verantwoorde wijze in te vullen?

Om antwoord op deze vraag te krijgen zijn er onlangs enige gesprekken geweest met een van de identiteitsbegeleiders in ons dekenaat. Marjolein Kenselaar is sinds 6 jaar woonachtig in Delft. Zij is opgegroeid in Den Haag en heeft er de HBO-opleiding Jeugdwelzijnswerk gedaan. Na een jaar stage en leervaring in en rond een weeshuis in Uganda heeft ze een aantal jaren gewerkt met verstandelijk en lichamelijk gehandicapte kinderen, jongeren en hun ouders en als hoofd van een kinderdagverblijf. Desgevraagd zegt ze: "Vanuit het werk met mensen, waar in hulpvragen vaak levensvragen naar voren kwamen, ben ik de deeltijdopleiding theologie en levensbeschouwing gaan doen aan de Fontys Hogeschool in Tilburg. Allereerst vooral als ondergrond voor mezelf om in mijn werk mensen een beetje op weg te kunnen helpen met hun vragen." Hoe kom je er dan toe om identiteitsbegeleider te worden? "Ruim een jaar geleden", vertelt ze, "werd me gevraagd om tijdelijk het werk van een zieke identiteitsbegeleider op me te nemen. Het was een goede kans om wat ervaring op te doen in dit werkveld. De combinatie van het creatieve en communicatieve en de inhoudelijke kant van levensbeschouwing is voor mij een boeiende uitdaging". Marjolein is twee dagen per week beschikbaar voor de begeleiding van identiteit van de scholen in het oostelijk deel van ons dekenaat. Daarnaast is er momenteel een vacature, die hopelijk snel ingevuld zal gaan worden. In het volgende nummer van de "Op Weg" zal er meer aandacht zijn voor het werk van de identiteitsbegeleiders.

Jos van Domburg

FAIRFOOD

Een terrein waarop de laatste tijd onze aandacht wordt gevestigd is de scheve handelssituatie tussen het welvarende Westen en de ontwikkelingslanden. De voedselproductie daar gaat ten koste van de teelt van exportgewassen voor het Westen. Dat leidt in die arme landen tot hongersnood. FairFood tracht er iets aan te doen ondermeer door ons voor te houden dat wij op een oneerlijke manier met onze prijzen en tarieven bezig zijn. Wij houden ons niet aan de regels van de vrije markt. Onze hoge inportheffingen en de lage prijzen die wij voor onbewerkte grondstoffen van de arme landen willen betalen beletten hun economische ontwikkeling.

Tijdens een avond met een groepje bekenden leek mij dit een gespreksonderwerp waarvoor ik wel enig begrip en schuldbesef zou kunnen ontmoeten. Maar ik werd van diverse kanten getackeld. "Vrije handel met ontwikkelingslanden is een onhaalbare zaak omdat hun cultuur daarvoor te veel verschilt van de onze. Als je een Afrikaan salaris betaalt ben je er niet zeker van of hij de volgende dag weer voor zijn werk komt opdagen", zo zegt de een. "Die mensen zijn lui, ze werken niet graag maar zitten liefst onder een boom met elkaar te kletsen", zegt een ander. En een derde: "Ik ben in Kenia geweest. Als je een opdracht

geeft wordt die gedelegeerd aan een ander en die delegeert wéér aan een ander. De volgende dag is het werk nog niet uitgevoerd en de week daarop ook niet." En: "Als je daar spullen aflevert liggen ze weg te roesten". Een vierde: "Ik heb ruim een jaar in Zuid-Afrika gewerkt. Het is onbegonnen werk om die lui een klus goed te laten uitvoeren. Daarvoor zijn ze te dom". De laatste tot slot: "Ontwikkelingshulp? Wij leverden een waterpomp aan een dorp. Wat denk je? Na een poosje was de snelwerkende pomp buiten gebruik omdat ze het gezellige contact tijdens de wachttijd bij de gebrekkig werkende en vervuilde waterput misten".

Een vloed van vooroordelen, clichés, halve waarheden en kortzichtigheden vervuilde het debat. Ik werd gedoodverfd als een naïeve idealist. Ontwikkelingshulp? Een vruchteloze bezigheid. Wat mij gaande de discussie restte was verbazing en teleurstelling. Want deze zegslieden hebben een christelijke achtergrond, de meesten zijn zelfs ook praktiserend. Waarom dan toch die zelfgenoegzaamheid, dat verblinde welvaartsdenken, die onge-nuanceerde statements?

Wat bidden wij 's zondags in de kerk? "Geef ons heden ons dagelijks brood"? Maar dan wel aan óns. En niet: "Geef iedereen heden zijn dagelijks brood". We vragen blijkbaar alles voor onszelf en niets voor een ander. Terwijl ook de anderen recht op voedsel hebben. Welvaart ontkerstent, en geloof is in die omstandigheden blijkbaar slechts een ritueel, een decorum, een schaamlap.

Vrijwel elke minuut sterft ergens ter wereld een medemens van de honger. Waar het om gaat is o.a. een keten van door het Westen begeleide activiteiten: scholing, werkgelegenheid, open en eerlijke verkiezingen, bestrijding van de corruptie, vul verder maar aan. Vooroordelen, gemeenplaatsen en een afgewende blik zijn blijkbaar de tariefmuren van het Westerse schuldbesef. Daar helpt immers geen lieve Heer aan?

Colofon

Dit tijdschrift is een uitgave van het Dekenaat Delfland, onder verantwoordelijkheid van het dekenaatbestuur. Het verschijnt als regel vijfmaal per jaar. Het is bestemd (gratis) voor leden en medewerkers van dekenale en parochiële bestuursorganen en werkgroepen. Overname van artikelen is toegestaan, mits bronvermelding.

Uw vrijwillige bijdragen zijn welkom. Deze kunnen worden overgemaakt naar Rabobank Delfland, rekeningnummer 35.82.81.245, ten name van het dekenaat. S.v.p. vermelden: 'Bijdrage Op Weg'.

Redactieleden:

Ronald Dits
(hoofdredacteur)
Jan Bentvelsen
Jos van Domburg
Joop Franke
Harry Stijger
Arie Oliehoek
(eindredacteur)

Medewerkers Dekenaal Centrum:

Chris Bergs, deken
Ronald Dits, coördinator
Irmgard Busch, diaconie en arbeidspastoraat
Piet van Dijk, administrateur
Paul Gabriël, catecheet
Anke van Holsteijn, adm.assistente
Arie Oliehoek, opbouwwerker
Johan Willems, webmaster

Lay-out:

Johan Willems

E-mail adres:

centrum@dekenaatdelfland.nl
homepage: www.dekenaatdelfland.nl

Redactieadres:

Dekenaal centrum,
K.v.d.Coppellostraat 8 a,
2613 XP Delft
telefoon 015-2130873,
fax 015-2190541

AFSCHEID VAN JAN ZWINKELS

Jarenlang bepaalde het gezin Zwinkels het gezicht van het Dekenaat Westland en later dat van Delflanden. Echtgenote Loes heeft in een groot aantal jaren haar sporen als bestuurslid verdiend, vooral in het Westland en later ook in Delflanden, waarna haar man Jan het roer heeft overgenomen, eerst als tweede secretaris, daarna als voorzitter, en nadat Hans Jörning later in die functie was benoemd, nog een jaar als

adviseur. Na vier jaar achtte Jan de tijd gekomen om zich meer op zijn andere werkzaamheden te richten en zijn taken bij het dekenaat te beëindigen. Reden voor de redactie om hem in zijn riante huis in Monster een bezoekje te brengen en eens met hem van gedachte te wisselen over die drukke en zeker ook mooie jaren in Delft en omstreken.

Manager

Jan was vroeger directeur van een agrarisch bedrijf en besloot na zijn pensionering zich als senior-manager vooral te richten op ontwikkelingslanden en zijn kennis en knowhow dienstbaar te maken aan de economische infrastructuur aldaar. Deze eigenschappen waren zeker ook van een groot belang bij de ontwikkeling van het nieuwe dekenaat Delflanden, waar twee culturen, die van Delft en het Oostland enerzijds en die van het Westland anderzijds tot één werkbaar geheel moesten worden gesmeed. Het was een behoedzaam laveren tussen twee verschillende werelden en zeker de benoeming van het eerste bestuur was een nauwkeurige afweging van twee bloedgroepen, die beide het nieuwe dekenaat gestalte moesten geven. Ergens voelde Jan, die in de loop der tijd een grote ervaring in het veranderingsmanagement bij fusies had opgebouwd, zich in deze omgeving

volledig thuis. Eerste taak was het wegnemen van onderling wantrouwen en na vier jaar kan hij met een zekere trots constateren dat deze integratie volledig is geslaagd. Bij het aantrekken van nieuwe bestuursleden kijkt men nu primair naar de capaciteiten van de bewuste persoon en is zijn of haar bloedgroep van ondergeschikt belang.

Het bestuur

De taken van het nieuwe bestuur in 1999 waren niet gering. Eerst moest een vestigingsplaats voor het dekenaal bureau worden gevonden. Gelet op de centrale ligging werd Delft als de aangewezen gemeente gezien. Een volgende probleem was de huisvesting. Na intensieve onderhandelingen met de parochie van de H. Pastoor van Ars in Delft, met wie een langlopend huurcontract is afgesloten, en de nodige financiële steun van de Stichting Stalpaert van Wielen, is het huidige centrum tot stand gekomen, dat aan de deken en de zes medewerkers plus nog een viertal vrijwilligers een adequate huisvesting biedt. "En", zoals Jan opmerkt, "zonder dat er ooit financiële verrassingen zijn ontstaan. De gehele operatie verliep steeds binnen de afgesproken perken en alle 'lijken' waarover men tegenwoordig zo dikwijls hoort, bleven netjes in de kast".

Maar er was meer, waarvoor Jan en zijn medebestuurleden zich intensief hebben ingezet. Een volgende punt was van de gehonoreerde medewerkers binnen het centrum één hecht team te maken. Met veel vallen en opstaan is dit ook uiteindelijk gelukt. Het rijk van een aantal afzonderlijke eilandjes is omgesmeed tot een eenheid en succesievelijk zijn ook alle vacerende plaatsen bezet met uiterst bekwame mensen, die zich in hun gezamenlijkheid aan de buitenwereld presenteren. Veel van deze werkzaamheden kwamen op de schouders van Jan neer, die onder andere personeelszaken in zijn pakket had. Gesteld kan worden dat zijn grote ervaring uit het verleden, gekoppeld aan de belangstelling voor de mens in het bijzonder, van Jan de ideale figuur hebben gemaakt om dit onderdeel tot een goed einde te brengen.

Kwaliteit, dat is zijn devies, niet alleen voor de medewerkers, maar eveneens voor het bestuur. Steeds liet hij zijn speurend oog gaan om ook in het vrijwilligerscircuit de juiste mensen aan te trekken. Zo wist hij Hans Jörning, het hoofd van een school, te strikken voor het voorzitterschap van het dekenaal bestuur en trad op zijn instigatie onlangs Elvira ten Berge toe als bestuurslid. Van beroep is zij apotheker en zij volgt momenteel de Pastorale School, waarbij haar interesse vooral uitgaat naar het pastoraat.

Met deze laatste aanwinst is Jan zeer gelukkig omdat enerzijds het vrouwelijke element binnen het bestuur iets meer wordt rechtgetrokken - er zijn nu twee vrouwen met een bestuursfunctie - maar ook doordat door haar toetreding een verjonging binnen de gelederen heeft plaatsgevonden. Want een van de wensen van Jan is een evenwichtige leeftijdsopbouw, zowel binnen het bestuur als bij het overige vrijwilligerska-

der. Een moeizaam proces, maar wel noodzakelijk omdat juist de jeugd met haar elan onze kerk de nodige impulsen moet geven in deze veranderende maatschappij.

Uiteraard zijn in ons gesprek nog veel andere onderwerpen aan de orde gekomen waarop zeker dieper zou kunnen worden ingegaan, maar de mij toegevoegde ruimte legt mij helaas de nodige beperkingen op.

Vandaar dat ik dit artikeltje wil besluiten om de heer Zwinkels te bedanken voor alles wat hij heeft gedaan voor ons dekenaat. Hij hoort tot de stille werkers die niet zo nodig in het blad aan het woord hoeven te komen, maar van wat hij ons heeft nagelaten, kunnen wij wellicht tot in de verre toekomst vooruit. Daarvoor onze hartelijke dank, Jan, en nog veel succes bij al jouw toekomstige werkzaamheden, die vooral gericht zullen zijn op de mens en om die in zijn waardigheid te laten.

Joop Franke

Relitainmentvieringen

Zaterdagavond 11 oktober is er voor het eerst een relitainmentviering gehouden in Poeldijk, in het Westland en wellicht in Nederland of zelfs in Europa. Misschien wel wereldwijd? Niemand weet het eigenlijk, maar in Poeldijk is het een feit. Hierna is op 29 november eenzelfde bijeenkomst gehouden in de Machutuskerk in Monster.

De kerk is donker als de bezoekers binnenkomen. Ze krijgen een programmaboekje uitgereikt met een halve voorpagina waarop staat: Een half begin. Aan de binnenkant van die strook staat de andere helft van het thema: werkt ook goed! Op een groot projectiescherm worden tijdens de viering bijpassende beelden bij liedjes en voordrachten getoond.

Aan het begin van deze speciale viering komen de twee kerkcabaretiers, pastoor Hagen en Stefan Bom, van achter uit de kerk naar voren gelopen en zingen het eerste lied: Wees erbij in dit huis. Na een intro volgt de uitleg van het thema, waarin antwoorden worden gezocht op de vraag waar

ben ik aan begonnen? De introductie wordt gevolgd door een presentatie over de geloofsfiguur Augustinus. Na een lied over het zoeken naar de liefde, volgt nog een voordracht over Nicodemus, de bekende Sadduceeër uit het evangelie die 's nachts heimelijk Jezus bezocht om meer van hem te weten te komen. Deze voordracht stopt halverwege zijn leven, waar hij voor een nieuw begin staat. Zo wisselden voordrachten, videoprojecties, zelfgeschreven liederen begeleid met piano en gitaar elkaar af. De rode draad door het geheel is duidelijk: halverwege je leven kun je dingen veranderen, aan iets nieuws beginnen en opnieuw geboren worden.

De achtergrond van dit initiatief is dat voor veel parochianen de betekenis van Jezus in hun geloofsleven en de kennis over Hem aan het verbleken is. Het kerkcabaret als catecheseviering kan dan behulpzaam zijn bij een hernieuwde kennismaking. Op een moderne manier komen de mensen met de persoon van Jezus in aanraking.

JONGERENKOORFESTIVAL

Op zondag 9 november heeft in sociaal-cultureel centrum De Leuningjes in Poeldijk het 28ste Jongerenkoren Festival plaatsgevonden. Tien jongerenkoren uit de regio en daarbuiten bonden de strijd met elkaar aan om de eer. En vanwege het 125-jarig bestaan van de Nederlandse Sint Gregoriusvereniging (NSGV) stelde de afdeling Rotterdam een aanmoedigingsprijs beschikbaar. Een leuk festival waarvan het niveau stijgt en er steeds meer afwisseling in het repertoire komt, zo is de algemene indruk.

Op het jaarlijks terugkerende festival brachten de jongerenkoren drie liederen ten gehore. Het derde lied was een verplicht werk, waarbij gekozen kon worden uit het 'Onze Vader' op muziek van Ruud Luttikhuisen of de 'Werkplaats van God' met tekst van Christel Bakker op muziek van Ruud Luttikhuisen of Heiko Oosterbeek. Die laatste twee heren vormden tevens de vakjury van dit jaar. Zij beoordeelden het verplichte werk op zuiverheid, uitspraak, tempo/ritme en verder de uitstraling van het koor, begeleiding en dirigent. Daarnaast noteerde de vakjury ook verschillende leerzame opmerkingen voor ieder koor. Door de hele middag heen traden er elf koren op (Corbulo uit Wateringen deed buiten mededinging mee), die aan elkaar werden gepraat door een leuke duo-presentatie van Marije van der Knaap én Xander Helmich. Daarna was het tijd voor de prijsuitreiking. Dit jaar had de NSGV vanwege het eigen jubileum een aanmoedigingsprijs te vergeven. Een cheque van 250 euro, bedoeld voor een cursus stemvorming voor een koor dat al aardig op weg is, maar nog net een zetje in de goede richting kan gebruiken. Anneke Blanken en Rob Wessel besloten om deze prijs toe te kennen aan de Living Lord Singers uit Nootdorp. Dit jongerenkoor

kan nu onder leiding van een gediplomeerd zangpedagoog goede vordering gaan maken.

Hierna kwam het oordeel van de vakjury voor de eeuwige roem. Jurylid Oosterbeek vertelde er enorm van genoten te hebben om de nummers te horen die hij zelf geschreven had. Luttikhuisen vond het bijzonder om de verschillende versies uitgevoerd te horen en ook wat ieder koor er van gemaakt heeft. Door het toekennen van punten aan de eerder genoemde onderdelen, is er door optellen van de punten toch een rangorde ontstaan. Op de derde plaats eindigde de Living Lord Singers. Het verplichte werk was volgens de jury een mooie uitvoering, maar wat vlak. "Soms mag het ook wat zachter en verstillder. En bij het langzame tempo moet er wel actief gezongen worden", aldus het kritische juryrapport.

De tweede plaats was voor het Jongerenkoor Willibrordus uit Bodegraven. De uitstraling van het koor was het hoogste van alle deelnemende koren: een score van twee maal een negen! De uitvoering had dynamiek, visie en was spannend en lekker swingend volgens de vakmensen.

Die middag stak echter SOW Jongerenkoor Houten boven alle koren uit. Zij verdiende terecht de 'oorkonde van de eer'. "De 'Werkplaats van God' is fantastisch uitgevoerd, waarbij uitstekend gebruik gemaakt is van mogelijkheden in de dynamiek. De uitvoering was zeer netjes en mooi zuiver in het a capella", laat de jury weten.

Voor een volle zaal met jongeren zong het winnende koor nogmaals het verplichte werk. De zaal moest het derde couplet meezingen en ging toen zelfs staan en ritmisch meeklappen. Hierna werd het middaggeedeelte door de presentatrice met een dankgebed afgesloten. 's Avonds volgende nog een spetterende feestavond als traditioneel slot van het festival. Hopelijk wordt het volgend jaar op 14 november weer een geweldige happening.

1	103,0 punten	SOW Jongerenkoor Houten	Houten
2	97,0 punten	JK Willibrordus	Bodegraven
3	86,5 punten	Living Lord Singers	Nootdorp
4	86,0 punten	JK Pama	Den Haag
5	82,5 punten	Willibrothers and Sisters	Bergschenhoek
6	81,0 punten	PJK	Poeldijk
7	80,0 punten	JK Revival	Pijnacker
8	79,5 punten	Nagila	Monster
9	77,5 punten	RK Jongerenkoor Houten	Houten
10	76,5 punten	NSS	Honselersdijk

THEMAVERGADERING DEKENAAT

In de jaarlijkse themavergadering van het dekenaat stond het vinden en binden van de vrijwilliger volop in de aandacht. Hiervoor was een medewerkster van de vrijwilligersorganisatie CIVIQ gevraagd om een inleiding te geven van een van de methodes van deze organisatie.

Inleiding

Het wordt steeds moeilijker om het aantal vrijwilligers binnen een parochie op het gewenste peil te houden. Vrijwilligerswerk wordt in toenemende mate door ouderen uitgevoerd en de "nieuwe" vrijwilliger wil zich op een andere manier inzetten. Diverse oorzaken zijn hiervoor te noemen, zoals de toenemende arbeidsdruk, verminderde interesse van jongeren door de afname van hun betrokkenheid bij de kerk en individualisering van de maatschappij waardoor mensen niet meer afhankelijk willen zijn van religieuze verbanden. Hiernaast wordt het aantal taken voor vrijwilligers groter omdat het aantal pastorale beroepskrachten afneemt. Voldoende redenen om aandacht te besteden aan de organisatie van het vrijwilligerswerk.

Vinden en binden

Mevrouw Hinsberg van de vrijwilligersorganisatie CIVIQ, een fusie van twee vrijwilligersorganisaties, heeft op deze themavergadering de ongeveer 60 aanwezigen ingeleid in de 5xB-formule. Deze methode voor de omgang met vrijwilligers is gebaseerd op vijf aspecten: binnenhalen, begeleiden, belonen, behouden en beëindigen. Voor het binnenhalen dient er aandacht te zijn voor de gevraagde kwaliteiten van de vrijwilliger en het leggen van contact met de vrijwilliger. Het begeleiden heeft betrekking op deskundigheidsbevordering en wet- en regelgeving, terwijl belonen betrekking heeft op de waardering voor de vrijwilliger. Bij het behouden ligt het accent op de ontplooiingsmogelijkheden voor de vrijwilliger, terwijl bij het beëindigen het van belang is de reden van beëindiging te weten, of de werkzaamheden goed zijn overgedragen en of de vrijwilliger in de toekomst nog terug komt.

Stellingen

Na deze inleiding zijn een aantal stellingen besproken in een viertal groepen. Aan de hand van de eerste stelling werd gediscussieerd of de

vrijwillig(st)er katholiek diende te zijn. De algemene mening was dat dit voor een aantal uitvoerende werkzaamheden niet noodzakelijk was, maar bijvoorbeeld wel voor de liturgie.

Over de tweede stelling waren de meningen ook eensluidend, voor activiteiten binnen onze kerk dient taakgerichte werving te worden toegepast. Duidelijke functievereisten en goede taakomschrijvingen dienen bekend te zijn.

De derde stelling richtte zich op de werving van de 'gewone' vrijwilliger in de omgeving. Het leggen van contacten is van groot belang en daarnaast moet er worden voorkomen dat er van kliekvorming sprake is. Er werd benadrukt dat er noodzaak moet zijn voor het vergroten van de zorg voor de vrijwilliger.

Afsluiting

De avond was te kort om antwoord te kunnen krijgen op alle vragen. Over het omgaan met vrijwilligers heeft het dekenaal centrum informatie voorhanden. Tevens kan er informatie opgezocht worden op de internetsite van CIVIQ: www.civiq.nl

Ronald Dits

Werken met bezieling

Het thema van de Zondag van de Arbeid in 2004 en tevens het jaarthema van het arbeidspastoraat is 'Werken met bezieling'. In januari ontvangen alle parochies de themabrochure met de bisdompost. Hierin staan: toelichting op het thema, teksten voor de liturgie en materiaal voor gesprek en discussie. Buiten de kerk zijn adviseurs en therapeuten op het gebied van bezieling zeer actief, vooral in het bedrijfsleven. Vraag aan de parochies is: willen jullie plekken creëren (kerkdiensten, gespreksgroepen, ontmoeting) waar mensen hun (super)individuele bezieling in samenspraak met anderen proberen te relateren aan wat hen als gemeente van Christus bezielt? Bij het opzetten van programma's kan beroep gedaan worden op de arbeidspastor van het dekenaat.

Data: Biddag voor gewas en arbeid: 10 maart
Zondag van de arbeid: 25 april

PERSONALIA

RECTIFICATIE

In Op Weg nr. 22 stond vermeld dat de heer G. Welles benoemd was tot lid van het parochiebestuur dit moet zijn vice- voorzitter van het parochiebestuur, de heer Kleinrouweler is benoemd in Pijnacker.

Benoemd tot lid van parochiebestuur, kerkbestuur, parochievergadering

H.Pastoor van Ars, Delft:

De heer J.F. van Heel

St. Willibrord, Bergschenhoek:

De heer P.F.H. van Domburg

O.L.Vrouw van Goeden Raad,

Honselersdijk:

Mevr. M.H.M. v.d. Berg-Bruinen,

De heer J.P.M. Janssen

Benoemd tot lid van het P.C.I.

H.Andreas, Kwintsheul:

Mevr. J.W.M. v.d. Drift- v.d. Haar

St. Adrianus, Naaldwijk:

Mevr. R.A.L. v.d. Ende

Eervol ontslag van parochiebesturen, parochievergaderingen, parochieraden en Caritas-instellingen is verleend aan

St. Adrianus, Naaldwijk:

Mevr. P.J. Groenewegen-Meskers

H. Pastoor van Ars, Delft

Mevr. M.G.A. Windmeijer,

Mevr. A. Tersmette-Guelen:

O.L.Vrouw van Goeden Raad,

Honselersdijk:

Mevr. J.A.C. Puister-van Dijk,

Mevr. M.T.M. van Dien-Kleijweg,

De heer F.J.A. v.d. Knaap

St. Joseph, Wateringen:

Mevr. E. Zuijderwijk,

De heer N.A. Meijer,

De heer B.J.M. van Nierop,

De heer L.P.W. van Santen,

De heer E.P.G. van Winden,

Mevr. J. v. Leeuwen- v. Adrichem,

Mevr. D. Kerkhof-Schepers,

Mevr. J. van Vliet,

De heer P. van Steekelenburg.

AGENDA

December

- 15 Pastorele school, 1e jaar
- 16 Contactpersonen werkgroepen catechese en clustercatecheten
- 17 Dekensvergadering
- 18 Junia, Leeskring bibliotheek
- 19 Kerstbijeenkomst pastores

Januari

- 6 Junia, bibliotheek
Pastoreslunch, Kwintsheul
- 8 Junia, Cursus bibliotheek
- 9 Junia, Cursus bibliotheek
Bijbelgroepen in Naaldwijk
- 12 Pastorale school, 1e jaar
Arm en rijk in de Bijbel
- 13 Junia met Irmgard, bibliotheek
Bestuursvergadering
- 14 dekenale presentatie Vastenactie, Philomena
- 19 Pastorale school, 1e jaar
Arm en rijk in de Bijbel

- 20 Lustrumviering dekenaat
- 22 Junia, Leeskring bibliotheek
Jongerenpastoraat, Toerustingsavond in Philomena
- 26 Pastorale school, 1e jaar
Arm en rijk in de Bijbel
- 27 Dekenale pastorale vergadering
Gezinsviering groepen in Philomena
- 28 Junia in bibliotheek

Februari

- 2 Pastorale school, 1e jaar
Arm en rijk in de Bijbel
- 3 Junia in bibliotheek
Pastoreslunch, Kwintsheul
- 5 Junia, Cursus Philomena
- 6 Junia, Cursus Philomena
Bijbelgroepen in Naaldwijk
- 9 Pastorale school, 1e jaar
Arm en rijk in de Bijbel
- 10 Bestuursvergadering
- 16 Pastorale school, 1e jaar
- 19 Junia, Leeskring bibliotheek

Zie voor tussentijdse wijzigingen www.dekenaatdelflanden.nl

TENT VAN GOD

Het voortraject

In de vorige nummers van de Op Weg is reeds aandacht besteed aan het traject van de uitvoering van de bisdomnotitie "Tent van God". Per samenwerkingsverband is, na een inventarisatie van de parochies in het voorjaar, een rapportage opgesteld, besproken met en goedgekeurd door de besturen van de parochies. Deze conclusies zijn in één totaalrapport voor het gehele dekenaat verwerkt. Dit rapport is besproken in het bestuur van het dekenaat en in de dekenaatsvergadering.

Het eindrapport

Het eindrapport bevat naast algemene gegevens over de kerkgebouwen en de financiën, informatie over de kerkgang, de vitaliteit en de pastorale bezetting van de parochies. Uit de overvloed van cijfers zijn er enkele algemene tendensen te melden voor ons dekenaat.

De notitie "Tent van God" vraagt aandacht voor de toekomst van onze kerkgebouwen. Hoewel voor enkele kerkgebouwen een renovatie is voorzien, is de onderhoudstoestand van de kerkgebouwen goed te noemen. Gemiddeld bedragen de onderhoudskosten 35% van de totale kosten.

De financiële posities van de parochies zijn, behoudens enkele uitzonderingen, goed. Een structureel exploitatie-tekort is zeldzaam en er is sprake van een ruim positief exploitatiesaldo.

Naast deze materiele zaken zijn vanzelfsprekend ook de activiteiten onderzocht.

Onze geloofsgemeenschappen worden gedragen door grote hoeveelheden vrijwilligers, het gemiddelde aantal ligt op 262, terwijl dit landelijk 170 bedraagt. De verwerving van vrijwilligers wordt bij een groot aantal parochies wel als moeizaam ervaren. Het aantal parochianen is vrij stabiel en kent de laatste jaren een lichte stijging, mede als gevolg van nieuwbouwactiviteiten in een aantal gemeenten in ons dekenaat.

Er zijn echter ook een aantal minder positieve ontwikkelingen te melden. Na vertrek van een pastorale beroepskracht wordt het steeds moeizamer om de vacature op korte termijn in te

vullen. Er is dus sprake van een tekort van pastorale beroepskrachten. De verwachting is dat het aantal werkzame priesters binnen tien jaar gehalveerd zal zijn.

Het aantal sacramentele bedieningen kent een jaarlijkse geringe teruggang, echter het kerkbezoek is de laatste jaren aanzienlijk gedaald. Was de daling in het laatste jaar slechts 0,4%, in de twee jaar daarvoor was de teruggang 9% per jaar. Dit ligt boven de landelijke gemiddelde teruggang van 6%. De jaren daarvoor was de daling minder dan het landelijk gemiddelde.

De conclusies

Deze tendensen richten de aandacht met name op de pastorale bezetting. Er zal rekening gehouden moeten worden met verkleining van pastorale teams in de toekomst. Om als gemeenschap van gelovigen de huidige activiteiten uit te kunnen voeren, zullen de vrijwilligers actiever deel moeten gaan nemen aan de zorg voor het pastoraat. Zij zullen op deze taken moeten worden voorbereid en aandacht moet worden gegeven aan de vorming en toerusting. Een afname van het aantal werkzame priesters zal tevens gevolgen hebben voor het liturgisch aanbod. Betreffende de kerkgebouwen is er, op dit moment, geen voorstel tot aanpassing van het aantal kerkgebouwen.

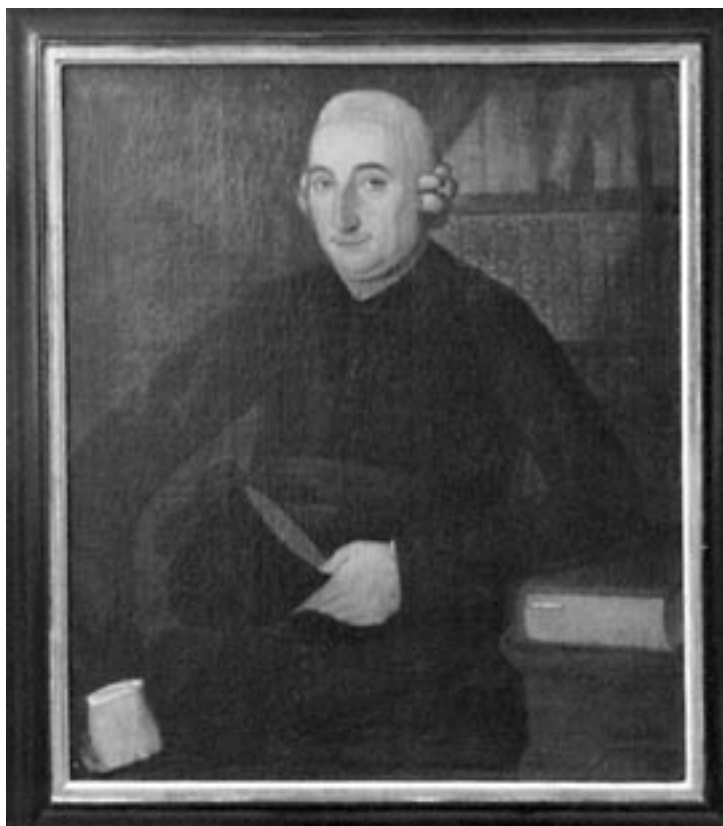
En nu verder

De gegevens die met deze inventarisatie zijn verkregen zullen voor alle parochies jaarlijks worden geactualiseerd en naar de parochies worden gezonden.

Daarnaast geven de resultaten in een aantal parochies redenen om de komende jaren de ontwikkeling nauwkeurig te volgen. Gebaseerd op deze inventarisatie zal, voor deze parochies, jaarlijks een herbezinning plaatsvinden over de functie van de kerkgebouwen. De eindrapportage wordt, met alle deelrapportages, aan de bisschop aangeboden. Binnen het bisdom zullen alle voorstellen worden beoordeeld waarna er besluiten zullen vallen over de voorstellen.

PASTOORS-PORTRETTEEN GERESTAUREERD

Op zondag 5 oktober (Oogstdankdag) zijn in de Poeldijkse Bartholomeuskerk vijf gerestaureerde pastoorsportretten officieel onthuld door mr. H. Uitterhoeve, voorzitter VSB-fonds Westland. Het gaat om de geschilderde portretten van de pastoors Joannes van Bijleveldt (1708-1713), Arnoldus Xaverius Gunst (1778-1826), Theodorus van der Moor (1858-1885), Joannes Petrus Görtz (1885-1891) en Joannes Petrus Gallenkamp (1891-1907). Deze pastoorsportretten hangen nu bij het schilderij van pastoor Franciscus Verburch (1647-1708) in het parochiehuis en maken zo deel uit van de permanente expositie van het kerkelijk kunstbezit.

De historische portretten zijn gerestaureerd in het Restauratie-Atelier Oude Delft, waar drs. Josina van der Werf zich over de werken heeft ontfermd. Van der Werf is geen onbekende in de restauratiewereld en heeft onder andere meegewerkt aan de restauraties van de Oranjezaal in 'Huis ten Bosch', het woonpaleis van onze koningin te 's-Gravenhage. Deze grondige en kostbare restauratie was hard nodig om de reeks portretten van de vroegere pastoors van de H. Bartholomeusparochie, een traditie in de katholieke kerkgemeenschap, voor Poeldijk te behouden. Half jaren negentig is bij een inspectie van het bureau voor Kerkelijk Kunstbezit van het Bisdom Rotterdam gebleken dat enkele portretten van pastoors van het eerste uur in een slechte conditie verkeerden.

Op voorstel van het parochiebestuur is in 1997 opdracht gegeven voor een technisch onderzoek. Dit onderzoek is uitgevoerd door de bekende kunsthistorica mw. drs. C. Thunissen. Haar rapport van begin 1998 en een expertise van de bekende W. Hoogsteder was voor vijf van de historische pastoorsportretten bepaald niet gunstig. Als gevolg hiervan heeft het parochiebestuur de werkgroep Historie opdracht gegeven om stappen te ondernemen deze schilderijen van de ondergang te redden. Deze werkgroep en de projectgroep Restauratie Historisch Kunstbezit zijn daarna aan de slag gegaan met het opvragen van expertiserapporten en offertes voor de restauratie. Ondanks een aanzienlijke financiële bijdrage vanuit de parochie

zelf moesten er toch fondsen geworven worden. Uiteindelijk kon begin van dit jaar met de werkelijke restauratie begonnen worden.

Nu de restauratie van de pastoorsportretten voltooid is, is de parochie grote dank verschuldigd aan wijlen mw. drs. E. Becker-Guggi, mw. drs. C. Thunissen, mw. drs. N. Zemerling en de heer W. Hoogsteder voor hun inbreng van diensten en expertise. Maar bovenal is veel dank verschuldigd aan de sponsors en subsidieverstrekkingen Stichting VSB-fonds Westland, de Stichting Familiebezit van Beneden-Bonhomme, Westland-Energie en Technisch Bureau van der Arend. Zonder hun genereuze bijdragen was dit project beslist niet van de grond gekomen.

Harry Stijger

KORTE BERICHTEN DEKENAAT

Lustrum dekenaat

Begin volgend jaar wordt op 20 januari het vijfjarig lustrum van ons dekenaat gevierd in de parochiekerk van de H. Pastoor van Ars in Delft. Deze avond wordt geopend met een eucharistieviering, waarin onze bisschop van Luyn, deken Bergs en pater Bolmer zullen voorgaan. Na een korte pauze zal professor Jansen, van de Radboud Universiteit Nijmegen, een lezing houden over de betekenis van de kerk voor de jeugd. Aansluitend wordt het lustrumboek van ons dekenaat gepresenteerd. In dit boek zijn foto's van kerken en kapellen in ons dekenaat opgenomen, met de historische achtergrond ervan. De avond wordt met een informeel samenzijn afgesloten.

Beleidsplan 2004 - 2007

Na een rondgang langs de clusters is het verzamelde commentaar op het beleidsplan van het dekenaat verwerkt, besproken in het dekenaatsbestuur en aangeboden aan de dekenaatsvergadering. Deze vergadering heeft ingestemd met het plan waardoor het plan definitief is geworden. Voor een deel wordt het huidige beleid gehandhaafd, echter er zijn ook koerswijzigingen in het plan opgenomen. Zo ontkomt ons dekenaat ook niet aan de gevolgen van het verwachte tekort in de komende jaren van het aantal pastorale beroepskrachten. Dit heeft gevolgen voor de organisatie binnen de parochies en voor de inzet van vrijwilligers. Voor deze mogelijke veranderingen binnen de organisatie van parochies en clusters zal ondersteuning worden geleverd. Als vrijwilligers ook meer taken krijgen, zullen zij hierop moeten worden voorbereid. De vorming en toerusting moet hen hierop voorbereiden en zal dan ook worden verhoogd. Een overleg zal worden gestart om het cursusaanbod beter aan te laten sluiten op de vraag vanuit de parochies en de clusters.

Over de werving van vrijwilligers wordt reeds in dit nummer aandacht besteed, dit blijft een aandachtspunt binnen ons dekenaat.

Om mogelijkheden te zoeken om met jongeren in contact te komen (en te blijven) zal een werkgroep jongeren-

pastoraat worden opgericht. Deze werkgroep zal het jongerenpastoraat in de parochies moeten gaan stimuleren door onderlinge uitwisseling, het organiseren van bijeenkomsten en het verstrekken van informatie.

De begroting voor 2004

Op de dekenaatsvergadering in november is de begroting voor het jaar 2004 behandeld. Ondanks een verwachte stijging van de personeelskosten met 3% is het bestuur er in geslaagd het totaal aan bijdragen van de parochies gelijk te houden. De ruimte hiervoor is gezocht in een aantal bezuinigingen op het dekenaal centrum, zoals een reductie van de kosten voor dit blad, het uitvoeren van tuinonderhoud door vrijwilligers en de verlaging van de bureaunkosten.

Eilanddag

De pastores van ons dekenaat hebben op de jaarlijkse 'eilanddag' gediscussieerd over de monastieke spiritualiteit in vergelijking met de dagelijkse spiritualiteit. De inleiding door monseigneur Bär leverde een goede inkijk in de Benedictijnse spiritualiteit. Tevens heeft Frans Geraedts een inleiding verzorgd over het nieuwe diocesane project "Heer, leer ons bidden". Dit project is op de Laurentiusdag (29 november j.l.) gepresenteerd. Diverse parochies zullen hiermee in het komende jaar gaan starten.

Personele ontwikkelingen

In het samenwerkingsverband Nootdorp-Pijnacker is **Frank Steijger** definitief benoemd als pastoraal werker per 1 november 2003.

Op 1 januari 2004 zal in het samenwerkingsverband Sion **Tessica Dam** benoemd worden als pastoraal werker.

De catecheet op het dekenaal centrum, **Paul Gabriël**, is dit jaar 25 jaar werkzaam als pastoraal werker.

Op 4 december is dit jubileum in het dekenaal centrum gevierd.

Ronald Dits

DE VERSTANDELIJK GEHANDICAPTEN

BINNEN ONZE KERK

Op 18 november is er op het Westerhonk een symposium gehouden over de integratie van mensen met een verstandelijke handicap in de plaatselijke kerken. Westerhonk is een centrum, op het woongebied Polanen in Monster, voor zorg en dienstverlening aan mensen met een verstandelijke beperking. Niet alleen onderzoeken deze instanties de integratie van deze mensen, ook enkele parochies en kerkgemeenten zijn hier actief mee bezig.

Het symposium was georganiseerd door de oudervereniging Philadelphia Westland, de Kontaktraad van Kerken en het Westerhonk, met als uiteindelijk doel een routekaart voor integratie van de verstandelijk gehandicapte binnen de plaatselijke gemeente of parochie op te stellen. Deze routekaart zal de vorm krijgen van een werkboek met de naam "Elke Vogel zingt zijn lied", wat ook de naam van het symposium was.

Na de introductie van het thema is een film bekeken, "Samen leven, samen vieren, droom of werkelijkheid". Daarna zijn aan de hand van stellingen gesprekken gevoerd over de thema's samen leven, met name over de plaats van de verstandelijk gehandicapte in de samenleving, en samen vieren, waarbij vragen gesteld zijn over kerkdiensten die geschikt zijn voor verstandelijk gehandicapten. De resultaten van deze gesprekken zullen ook gebruikt worden voor het werkboek, dat in maart van het volgende jaar gereed zal zijn.

Samen vieren

Integratie van een verstandelijk gehandicapte blijkt niet vanzelfsprekend te gaan. Een complicerende factor is dat er geen model is voor één verstandelijk gehandicapte. Sommige verstandelijk gehandicapten kunnen een gebruikelijke zondagse viering met plezier bijwonen, terwijl voor veel mensen met een verstandelijke handicap het maken en onderhouden van sociale contacten moeilijk is. Een gebruikelijke zondagse viering is dan voor hen minder geschikt. Voor aangepaste kerkvieringen met deze gehandicapten zal dan ook een balans gevonden moeten worden. Een aangepaste viering zal dan bijvoorbeeld minder gericht zijn op gesproken woorden, maar meer op gezongen woorden. Op het Westerhonk vinden dit soort aangepaste vieringen plaats, terwijl er ook bewoners zijn die naar een gebruikelijke zondagse viering gaan.

Samen leven

De meningen op het symposium waren eensluidend over de plaats van de verstandelijk gehandicapten in de samenleving. Zo horen midden in de samenleving en midden in de kerk, echter in de praktijk blijkt dit ideaal soms moeilijk te verwezenlijken te zijn. Ook in de laatste jaren blijkt de positie van de verstandelijk gehandicapte in de kerk niet veel verbeterd te zijn. Hier blijkt dus nog veel werk te verzetten te zijn.

Hoewel de "kerkmensen" dus positief staan tegenover deze integratie, zijn er vrijwel geen handleidingen om deze integratie vorm te geven. Het genoemde werkboek zal wellicht een uitkomst bieden.

Integratie in Delft

Een voorbeeld van de integratie van verstandelijk gehandicapten in de kerk is de parochie Nicolaas en Gezellen in Delft, alwaar zij een eigen plekje in de parochie hebben. Het begon ermee

dat een van de gehandicapten zelf het initiatief had genomen naar de kerk te gaan. Niet iedereen in de viering was daar gelukkig mee. Hij verhoef soms zijn stem tijdens de mis en bleef niet altijd op zijn plaats zitten. Vooral het orgel had een sterke aantrekkingskracht. Een lid van de pastoraatsgroep ging toen bijzondere zorg aan hem besteden en probeerde hem wat in het gareel te krijgen. Er was ook nog een mevrouw die niet alleen verstandelijk gehandicapt was, maar ook nog slechtziend. Haar gestommel tussen de banken en het wat hulpeloos bladeren in de parochiebundel trok eveneens de aandacht.

Voor de pastoraatsgroep is dit aanleiding geweest zich meer te gaan verdiepen in de herkomst en de woonsituatie van deze mensen. Men realiseerde zich niet alleen dat er meerdere woonprojecten voor deze gehandicapten in de buurt waren, maar ook dat er ongetwijfeld bij ouders thuis in de wijk kinderen met een handicap woonden. Tot dan toe had de parochie geen speciale aandacht aan hen besteed.

Driekoningen

Van het een kwam het ander. De pastoraatsgroep kwam met een programma dat zinvol voor hen en ook voor anderen zou kunnen zijn. Driekoningen bleek een aangrijpingspunt. Er wordt dan herdacht dat de Wijzen uit het Oosten de pasgeboren Jezus komen bezoeken met geschenken. Men besloot dit feest speciaal met gehandicapte bewoners in de wijk te vieren. Als vervolg op de viering zou men ze een rol laten spelen bij het bezorgen van geschenken aan asielzoekers. Ook voor hen is er vaak 'geen plek in de herberg'.

Het werd een groot feest met zang en muziek. De deelnemers waren verkleed als 'moderne koningen'. Medewerking werd gevonden van ouders, leidsters en vrijwilligers uit de parochie. Deze hielpen bij het kopen van de cadeaus en het inpakken ervan in de pastorie. Alleen dat al was een feest. De gehandicapten waren trots dat ze iets voor 'mensen uit arme landen' konden gaan doen. In de dagka-

pel werd heel plechtig het verhaal van de drie wijzen verteld. En toen ging een delegatie op weg naar het asielzoekerscentrum. Daar werden toespraakjes gehouden, en de 'koningen' bleken maar al te zeer bereid flink mee te helpen met het uitpakken van de cadeaus. Voor iedereen, en vooral voor de asielzoekers was het een prachtig feest. Elk jaar wordt nu op deze wijze Driekoningen gevierd. Men zoekt steeds weer een andere minderheidsgroep om cadeaus te bezorgen. Afgelopen jaar gingen de geschenken naar een opvangcentrum voor daklozen.

Blijvende aandacht

Bij deze ene actie is het niet gebleven. Elk jaar is er ook een zomerfeest met de gehandicapten en in de weekendliturgie zijn de gehandicapten ondertussen ook meer thuisgeraakt. Sommigen oefenen thuis de kerkelijke liederen. Belangrijk is dat verschillende van hen nu taken verrichten in en rond de vieringen in de kerk. Ze helpen met het opruimen van de boekjes na de mis, of met het schenken van koffie. Ze hebben daarvoor hun eigen beurt in het rooster dat daarvoor is opgesteld.

De pastoraatsgroep heeft een werkgroep opgericht in de parochie die blijvend aandacht heeft voor de integratie van de verstandelijk gehandicapten in de parochie. Juist omdat deze mensen in woongroepen leven blijft het contact niet beperkt met één van hen. De leiding en andere bewoners zijn blij dat er deze aandacht is. Het helpt hen hun doel te realiseren: zo gewoon mogelijk leven tussen de andere mensen in de maatschappij. De pastores bezoeken nu ook deze woongroepen. Ze gaan bij ze langs als een van de bewoners jarig is. Voor ouders bij wie thuis nog gehandicapte kinderen wonen zijn deze initiatieven eveneens welkom. De parochie vindt dat zorg en aandacht voor hen vanuit de geloofsgemeenschap te lang een blinde vlek is geweest. Eigenlijk is het pijnlijk voor zulke ouders dat juist de kerk niet eerder op het idee kwam ook aan deze 'kinderen van de parochie' de volle aandacht te schenken.

NIEUWS UIT DE REGIO

MANAHO

Jongeren

Op zaterdag 20 september organiseerde het jongerenpastoraat weer een jongerenavond. Na de eucharistieviering in de kerk van Honselersdijk vertrokken de jongeren met begeleiding naar Hoek van Holland voor een strandwandeling. De avond werd afgesloten met een kampvuur.

Kinderkoren samen

Tijdens een gezinsviering zullen elk jaar, telkens in een andere kerk, de 3 kinderkoren gezamenlijk zingen. Op 28 september waren zij te gast in de kerk van Honselersdijk. Wat was het een leuk gezicht, zoveel enthousiaste kinderen te zien. Na afloop werd er koffie gedronken en voor de kinderen was er iets lekkers.

Niet alleen de kinderen koren zingen samen, ook de 3 parochiekoren hadden op zaterdag 25 oktober een gezamenlijk optreden. De dirigenten hadden de dienst goed voorbereid en zo'n 100 zangers en zangeressen zongen er op los.

Terugkomviering

Net als aan het begin van dit jaar worden de ouders met de dopelingen van 2003 uitgenodigd voor een terugkomviering op zondag 1 februari 2004. Vorig jaar was er al veel animo, zo'n 60 gezinnen uit de parochies van Naaldwijk en Honselersdijk, de verwachting is dat de opkomst nog groter zal zijn, zeker nu de dopelingen van de parochie Maasdijk ook zijn uitgenodigd.

Feest in Maasdijk

Het 40-jarig bestaan van de parochie in Maasdijk is met verschillende activiteiten gevierd. Op vrijdag 24 oktober was er een feestavond in de tot feestzaal omgebouwde kerk. Veel oudere jongeren en jonge ouderen waren aanwezig. Voor de kinderen was er een dag later een middag met Oud Hollandse spelletjes en zij konden naar hartelust knutselen.

Alle festiviteiten werden afgesloten met een feestelijke Eucharistieviering op zondag 9 november, waarbij

de drie koren die de parochie rijk is, aanwezig waren. Tijdens de viering kreeg de parochie de kelk van father W. Roetenberg aangeboden en van de ingezamelde gelden van de parochianen waren nieuwe communieschalen aangeschaft.

Afscheid bestuursleden

Eind september is er afscheid genomen van twee bestuursleden, van de O.L.V. van Goeden Raad te Honselersdijk, die zich vele jaren hebben ingezet voor de parochie.

Mevrouw Jolinda Puister-van Dijk was 8 jaar secretaresse van het parochiebestuur. Daarvoor heeft ze ook allerlei taken in onze gemeenschap vervuld. Ook is er afscheid genomen van de vice-voorzitter de heer Koos Bruinen. Meer dan 25 jaar heeft hij vele functies vervuld, waarvan de laatste 8 jaar als vice-voorzitter. Voor zijn grote verdiensten mocht de heer Bruinen op zaterdag 27 september de hoge pauselijke onderscheiding 'Pro Ecclesia et Pontifici' ontvangen.

Christus Koning in Naaldwijk

Voor de 4e maal heeft het koor 'Cantate Domino' uit Den Haag de viering op Christus Koning verzorgd. Tijdens de viering op 23 november werd één van de bekendste composities van W.A. Mozart, de 'Krönungsmesse' gezongen.

St. Adrianus te Naaldwijk

Het uitreiken van de St. Adrianuspennin aan parochianen die zich 25 jaar als vrijwilligers hebben ingezet voor de parochie werd dit jaar gedaan tijdens de viering van Oogstdankdag op 5 oktober.

Een achttal parochianen werden verast toen ze naar voren geroepen werden en de onderscheiding kregen omgehangen.

PIJNACKER-NOOTDORP

Aanvulling pastoraal team

Per 1 november is de heer Frank Steijger voor 0,7 fte als pastoraal werker in dienst getreden bij de parochiefederatie Pijnacker-Nootdorp. De beide

De volgende personen treden namens de parochies op als correspondent:

- *Stadspastoraat Delft: H.J. Witteman Arubastraat 48, 2612 GV Delft, 015- 2125357*
- *Federatie 3B-hoek (Berkel en Rodenrijs, Bergschenhoek en Bleiswijk): Mw. G. 't Hart, Roggeveld 27, 2661 VJ Bergschenhoek, 010-5219918.*
- *MaNaHo (Maasdijk, Naaldwijk en Honselersdijk): Mw. M. de Jong, Dijkstraat 25, 2675 AV Honselersdijk, 0174-630136*
- *H.G.M.P (Hoek van Holland, 's-Gravenzande en Monster en Poeldijk): HGM: J. Bom, Verdilaan 86 2681 KD Monster. 0174-244535 Poeldijk: H. Stijger, De Noorderhoek 17 2685 RJ Poeldijk, 0174-280053.*

NIEUWS UIT DE REGIO *vervolg*

parochies zijn hierover zeer verheugd. Hiermee komt de bezetting van het pastorale team op 2,7 fte. Een vacature van 0,3 fte staat nog open, maar is te overzien.

Discussieavond over geloven in deze tijd

Op 28 oktober is door Monique van Dijk – Groeneboer (onderzoeker aan de Katholieke Theologische Universiteit in Utrecht en parochiaan) een lezing gehouden omtrent het thema Geloven in deze tijd? Kan dat nog? Na de lezing werd in groepjes over enkele stelling gediscussieerd. De avond werd bezocht door ruim 20 belangstellenden van diverse pluimage. Het werd een levendige discussie, waarbij veel begrip werd getoond voor jongeren en waarin veel ideeën naar voren kwamen. Zo werd het idee geopperd voor een Sesamstraatviering (kort, maar krachtig, voor de allerkleinsten) en werd gesproken over het verlagen van de drempel om bij de parochie actief te worden. Als voorbeeld daarvan werd gedacht aan meer activiteiten gericht op kennisoverdracht (kennis over het geloof is in deze tijd niet meer vanzelfsprekend). Een initiatief waarvan er zeker meer zullen volgen.

MOV in Pijnacker

De parochie H. Joannes de Dooper wil het werk van zuster van Winden in Kameroen (Afrika) steunen. Hiervoor hebben zij eind november een deurcollecte gehouden. Twee leden van de MOV-groep zullen zuster van Winden in Kameroen bezoeken om kennis te nemen van het werk aldaar en tevens om de financiële steun te overhandigen.

HGMP

Pater Theo van Rijn

Pater van Rijn heeft 32 jaar als missiepater in Bandung in Indonesië gewerkt en heeft zich per 1 oktober jl. voorlopig voor drie jaar verbonden aan de HGMP. Drie jaar is conform de regels van de orde van Kruissheren waar pater van Rijn deel van uitmaakt. Volgens van Rijn bestaat er tussen

de samenwerkende pastores Michel Hagen en Jan van Mastwijk een dusdanig gezond onderscheid van inzicht en ervaring dat hij verwacht dat men er de vruchten in de toekomst van kan plukken. Pastor van Rijn gaat wonen in 's-Gravenzande in de Esdoornstraat 1, maar is uiteraard beschikbaar voor het gehele samenwerkingsverband. Op 24 oktober werd Pastor van Rijn helaas geconfronteerd met de harde realiteit. Op die dag constateerde men dat in de kerk was ingebroken. Het is jammer dat steeds meer kerken in Nederland hun deuren moeten sluiten om zich te beschermen tegen inbraken als deze. Juist in een tijd waarin mensen zoeken naar een ruimte waar het stil is, om te kunnen bidden. Wellicht ligt de oplossing in het gedeeltelijk met traliewerk afsluiten van kerken. Waarbij de kapel wel kan worden betreden, maar de kerk zelf slechts kan worden bekeken door het traliewerk heen.

Advent

De advent is de voorbereiding op Kerstmis. Het is de tijd van verwachting en voorbereiding op de komst van de Heer. Het is een tijd van boete en inkeer. De liturgische kleur is daarom paars. Toch zal ook in deze tijd een glimp van het licht te zien zijn. Zo wordt op de derde zondag van de advent het paars vervangen door roze. In deze donkere tijd zal in Hoek van Holland het kinderkoor 'Kantilena' uit Partenit, dat in de Oekraïne ligt, op woensdag 17 december om 20.00 uur een concert geven in de grote hal van Woontoren Humanitas aan Zee. Op donderdag 18 december (om 19.00 uur) werkt het koor mee aan een adventszangdienst in de RK Sint Egbertuskerk om daarna in dezelfde kerk om 20.00 uur een concert te geven. We hopen dat deze kinderen uit het Oosten in ons de blijde verwachting van de Heer verder aanwakkeren.

Comandãu

De werkgroep Comandau heeft van haar laatste reis naar Roemenië vier iconen gekocht. Deze iconen zullen in de vier parochies van het samenwerkingsverband worden getoond. Ze worden uiteindelijk per opbod verkocht.

De volgende personen treden namens de parochies op als correspondent:

- *Sion (Den Hoorn, De Lier, Maasland en Schipluiden):
Dhr. A. Schilperoort
Dr. J. de Koninglaan 5
2636 BZ Schipluiden
tel. 015-3808830*
- *Waterheul (Wateringen en Kwintshoek):
J. Franke,
Het Tolland 140,
2291 VW Wateringen
tel.: 0174-295384*
- *Nootdorp/Pijnacker:
Pijnacker:
W.I.M. Sedee
Thorbeckelaan 78*
- *2641 WD Pijnacker,
015-3697228
Nootdorp:
Kievitsbloem 9,
2631 TA Nootdorp; tel:
015-3105115;
e-mail:
sman34@freeler.nl*
- *Studenten Delft:
Lucas Prat Bertrams,
Oude Delft 57,
2611 BC Delft,
015-2151691*

vervolg NIEUWS UIT DE REGIO

Voor degenen die er naastgrijpen bestaat de kans ze via de heer Godfried Gelaudemans te Hoek van Holland te bestellen. Hij heeft contacten met de iconenschilder in Roemenië. Voor degenen die het nog niet weten; Comandau is een plaatsje in Roemenië waarmee de Egbertusparochie nauwe banden mee heeft. Zo is er een actie van de St.

Jozef basisschool geweest, waarbij de kinderen een schoenendoos met allerlei dingen vulden en dit stuurden aan de kinderen in Comandau. De kinderen zowel in Hoek van Holland als in Comandau beleefden veel plezier aan deze actie. Want het geven is net zo plezierig als het ontvangen, en dit kunnen vele ouderen dan weer van de kinderen leren. Deze actie is er een van velen die de werkgroep heeft gehouden, en houdt.

Heer leer ons bidden

Spiritualiteit is in. Onze tijd laat zien dat tegen de verdrukking van het teruglopend kerkbezoek in er een groeiende belangstelling voor het geestelijk leven bestaat. Veel mensen zijn tegenwoordig op zoek naar verdieping. Het Pastoraal Centrum van Bisdom Rotterdam speelt hier op in door onder andere het aanbieden van cursus "Heer, leer ons bidden". Deze cursus is gericht om te komen tot de gewenste verdieping en wel door middel van gebed. De onderwerpen die aan bod komen zijn: wat is bidden, bidden met Jezus, Psalmen en het Onze Vader, bidden met de Schrift, bidden zonder woorden, alleen of samen bidden, bidden in de karmelitaanse traditie en bidden met Augustinus. De cursus zal starten in februari 2004. U kunt zich via de parochie-

secretariaten opgeven. Ook mensen van buiten de parochie zijn welkom. Misschien is het wel zo leuk om eens kennis te maken met leden van andere parochies

SION

Pastoraal team

De vacature in het pastorale team in SION wordt ingevuld door mevr. drs. H.J. Dam per 1 januari 2004. Op 6 januari 2004 (drie koningen) zal zij in een viering worden geïnstalleerd als lid van het pastorale team voor SION door deken Chr. Bergs. De viering wordt gehouden in de kerk van de HH Martelaren van Gorkum in De Lier en begint om 19.30 uur. Na de viering zal een inleiding worden gehouden over samenwerking door drs. J. de Prieëlle, waarnemend burgemeester voor Schipluiden en Maasland. Na afloop is er een informeel samenzijn waarbij mevrouw Dam kennis kan maken met de besturen en vele vrijwilligers van de vier parochies.

Bedevaart van Den Hoorn naar Delft

Op 14 september vertrok bij de parochiekerk in Den Hoorn een hele stoet mensen op weg naar het centrum van Delft. Zij volgden een middeleeuwse bedevaartsroute langs plaatsen, waar even werd stil gestaan. Een bedevaart lopen is vanouds het stilstaan bij je levensweg, nadenken over wat je aan het doen bent, wat je wilt en waarnaar je verlangt. Mensen ontmoeten en het Goede zoeken. De processie eindigde in de Maria van Jessekerk. Naast de kerk op de Markt was ook dit jaar zoals vanouds kermis. Maar in deze tijd is de samenhang tussen kerkdienst en kermis niet zo voor de hand liggend. Aanleiding voor deze bedevaart was de patroonheilige Cornelius, die 1750 jaar geleden stierf. Zijn leven kan een voorbeeld en inspiratiebron zijn voor een gelovige. Hij liet zich roepen tot leidinggevende verantwoordelijkheid, terwijl hij er helemaal niet happig op was. Bovendien trad hij verzoenend op. Dat werd hem niet in dank afgenomen. Er waren toen gelovigen die

NIEUWS UIT DE REGIO *vervolg*

ervan overtuigd waren dat zij betere christenen waren dan andere. Cornelius sloot niemand uit en zorgde ervoor dat iedereen van een warme kermis thuis kwam.

Het gezelschap van Sint Cornelius in Den Hoorn had ervoor gezorgd dat iedereen kon genieten van de Hoorenaar, een heerlijke koek en een stevige hap voor onderweg, letterlijk en figuurlijk.

Jubileumjaar in Schipluiden

De parochie van de Heilige Jacobus bereidt zich voor op een 40-jarig bestaan van het kerkgebouw. Diverse activiteiten worden georganiseerd met een hoogtepunt in het weekend van 4 en 5 april 2004, met de opvoering van de musical Jesus Christ Superstar. De start van de viering van het jubileumjaar is op zondag 21 december 2003. Precies veertig jaar geleden werd de kerk in gebruik genomen. In een feestelijke viering met medewerking van de vier koren van de parochie zal het pastorale team van Sion voorgaan. In het jubileumblad, dat maandelijks uit zal komen, zullen de activiteiten die in de loop van het jubileumjaar georganiseerd worden, worden aangekondigd. Eén van de doelstellingen is om financiële middelen te genereren ten behoeve van een grondige restauratie/ renovatie van het kerkorgel. Daarnaast zal telkens een katern gewijd zijn aan de geschiedenis van de kerk en aan andere zaken uit het rijke Roomse leven. Verder zal er iedere maand een interview in opgenomen worden dat door Gemma van Winden zal worden gehouden met één van de parochianen. De interviews lopen parallel aan de thema's die aan iedere maand gegeven zijn.

3B-HOEK

Pater Stolk; 50 jaar Franciscan

Samen met de parochianen van de Onze Lieve Vrouw Geboorte te Berkel en Rodenrijs stond pater Stolk o.f.m. op zondag 28 september stil bij een bijzonder jubileum. Hij trad namelijk 50 jaar geleden, op 7 september 1953, tot de orde der Franciscanen toe. Bij

dit feest ging pater Stolk voor in de Eucharistieviering. Daarna was er een gezellige receptie in het parochiehuis "Willem Huygensz". Pater Stolk werd op 21-jarige leeftijd ingekleed en begon aan zijn noviciaatjaar. Na drie jaar werd hij officieel gewijd en is hij begonnen aan de opleiding en werd in 1960 tot priester gewijd. Zijn actieve leven bracht hem in Friesland en Limburg. Na de sluiting van de mijnen aldaar verhuisde hij weer naar het noorden. Hij werd daar achtereenvolgend pastoor te Bolsward en deken van het dekenaat Sneek. In 1996 werd hij getroffen door een hersenbloeding, waarna hij zijn werkzaamheden moest beëindigen. Hij ging er een jaar tussenuit en logeerde in die tijd bij zijn zus in Berkel en Rodenrijs. Door het contact met pastoor Zuidgeest werd hem zes jaar geleden een functie in Huize Sint Petrus aangeboden. Sindsdien woont en werkt hij in het verzorgingshuis en maakt hij deel uit van het pastorale team van de 3B-Hoek, wat hem uitstekend bevalt. Spijt heeft de pater nooit gehad: "Als Franciscan heb je de gelofte van armoede afgelegd; je laat je nergens op voorstaan. Je plaatst je nooit boven, maar in dienst van de ander. Dat geeft een bepaalde kleur aan ons leven".

Kerkopenstelling 1e kerstdag

De kerk in Bergschenhoek wordt op 1e kerstdag opengesteld voor een heuse kerststallenshow. Parochianen zullen hun kerststallen opstellen, waarna van 2 tot 4 uur de kerststallen én de versierde kerk kan worden bezichtigd.

vervolg NIEUWS UIT DE REGIO

WATERHEUL

St. Josephparochie - Wateringen

In het eerste nummer van het parochieblad 'Samen Kerk', na zijn vertrek, bedankt Winfried Kuipers op de eerste plaats voor het fantastische afscheidsfeest dat zijn parochianen hem hebben geboden.

Echter ook zonder vaste voorganger weet de parochie zich goed te weren. Zo worden jongeren nu al opgeroepen voor repetities voor een levend kerstverhaal, terwijl in het laatste nummer van het parochieblad Nico Meijer van de pastoraatsgroep het 'stichtend woord' verzorgt met een uitstekend verhaal rond het leven en de zaligverklaring van Moeder Teresa. Ja, ze zullen het daar aan de Dr. Schaepmanstraat, waar de kerk is gevestigd, best wel klaren, want zij hebben al meer met dat bijltje gehakt in 'pastoorloze' tijdvakken.

St. Andreasparochie - Kwintsheul

Je staat er van te kijken hoeveel feesten er altijd in de parochie van dat betrekkelijk kleine dorp worden gegeven. Op de eerste plaats vierde pater Nico van Leeuwen, de trouwe toeverlaat van pastor Van Well en de parochie, op 25 september zijn 75e verjaardag. Tal van geschenken voor zijn uitgebreide veestapel (kippen, katten, konijnen en goudvissen) waren zijn deel. Voor zichzelf heeft de pater weinig nodig, maar zijn dieren zijn zijn alles.

Ook twee leden van het Andreaskoor vierden op St. Ceciliadag (30 november) een jubileum. Bep van Steekelenburg was 25 jaar lid en Arnold van Marrewijk zelfs 40 jaar. Voor beiden was er de St. Gregoriusmedaille.

Ten slotte vierde Jan van Bergenhengouwen op 24 november zijn 40-jarig kostersjubileum en beëindigde hiermee tevens, mede gelet op zijn leeftijd, zijn werkzaamheden voor de kerk. We willen hier in een apart artikeltje nog even op terugkomen.

Een ander groot festijn binnen de parochie was de kerkenveiling, die op 25 oktober werd gehouden. De stemming was uitermate geanimeerd en de opbrengsten mochten er ook zijn. Ruim

40.000,-- bedroeg de totale opbrengst. 50% Hiervan gaat na de scouting, die dan ook nadrukkelijk op de veiling aanwezig was.

Zeer indrukwekkend was ook weer de viering rond Allerzielen, die dit jaar op 1 november werd gehouden. Maar liefst 19 grote kaarsen stonden in de kerk opgesteld voor hetzelfde aantal parochianen, dat in het afgelopen jaar is overleden.

Een andere gebeurtenis was Oogstdankdag, die uiteraard niet alleen in Kwintsheul, maar ook in de andere kerken van de federatie werd gehouden. Na de viering gingen het fruit, de bloemen, planten en groenten naar de Stichting Jeroen in Delft, die zich bezig houdt met de verzorging van dak- en thuislozen in die stad. Geldelijke steun van parochianen, die op deze wijze wilden meedoen, ging naar zusters in Kenia, die met dat geld een riolering naar hun weeshuis willen aanleggen.

St. Jan de Doperparochie - Wateringen

Op 5 oktober was het groot feest in de kerk van St. Jan de Doper want toen werd, als laatste binnen de cluster Waterheul, de pastoraatsgroep geïnstalleerd. Deze parochie moge dan als laatste uit de bus zijn gekomen, het is wel de grootste groep die deze parochie binnen de federatie bijeen heeft gesprokkeld, namelijk zes leden. De dames Krijger en Van Steekelenburg van de groep gaan zich toeleggen op het vieren, Nederpel en Wouters houden zich bezig met leren, terwijl Daalman en Wagemakers 'dienen' voor hun rekening nemen.

Pastoraal Werkster Marie-Thérèse van de Loo leidde de Woord- en Communiedienst, terwijl de muzikale invulling bij Annelies Koene lag, die niet alleen haar 'Rejoice', maar ook het officiële parochiekoor Sole Deo Gloria dirigeerde.

Het thema van de viering was heel toepasselijk: Samen veelkleurig, kwetsbaar en sterk.

Na afloop was er koffie en kon de breed opgezette vrijwilligersmarkt worden bekeken. Het was een geanimeerd geheel en een waardige wijze om de

NIEUWS UIT DE REGIO *vervolg*

kerk nieuwe stijl aan de gelovigen te presenteren.

DELFT

Bezinningsjaar Raamstraat

De parochie H.H. Nicolaas & Gezellen is in september gestart met een parochieel bezinningsjaar. Als eerste is er gestart met de bezinning op het kerkzijn door het zoeken naar positieve en minder positieve elementen in de parochie. In de tweede fase wordt er nagedacht over de visie van de parochie voor de toekomst, waarna er afgesloten wordt met het formuleren van concrete bouwstenen om de kerk van morgen op te bouwen.

Kerken in de steigers

In de stad Delft wordt er volop gerestaureerd. De toren van de "Grote kerk" op de markt staat geheel in de steigers en gehuld in zwarte doeken. De Maria van Jessekerk aan de Burgwal staat van binnen helemaal in de steigers en krijgt een grootse opknapbeurt. Het zal nog zeker wel een jaar duren voordat het hele interieur gerestaureerd is. Intussen worden er allerlei acties ondernomen om de centen hiervoor bij elkaar te krijgen. Gelukkig kunnen de diensten in het weekend gewoon doorgang vinden.

De pastorie bij de Pastoor van Arskerk is ook grondig verbouwd. Men hoopt voor Kerstmis daarmee klaar te zijn, maar dan is de parochie wel een prachtig parochieel centrum rijker. De Adelbertkerk in Delft-Zuid krijgt ook een grondige opknapbeurt wat betreft het interieur, o.a. een nieuwe vloer en aanpassingen aan het priesterkoor. Ook zal de kerk een echt orgel rijker worden dat overgenomen is van een kerk in Brabant die gesloten wordt. Tijdens de verbouwing zijn de weekenddiensten verplaatst naar de kapel van huize Stefanna.

"Kerk in de steigers" betreft vooral de gebouwen. Maar het zal zeker ook inspirerend zijn voor de "opbouw" van de gelovige gemeenschap.

Impact World Tour

In een groeiend aantal landen worden onder deze naam onder jongeren acties gevoerd door jongeren om hun leeftijdgenoten met het geloof kennis te laten maken en hun bewust te maken hoeveel Hij van hen houdt. In een sportzaal worden er een weekend lang diverse samenkomsten georganiseerd. Enthousiaste gelovige jonge artiesten geven knallende shows met acrobatiek, dans en muziek en tegelijkertijd vertellen zij vol vuur over het evangelie en onze liefdevolle Vader en zijn onophoudelijke aandacht voor iedereen.

Bij het voorbereiden van deze grote bijeenkomsten wordt ruim van te voren contact opgenomen met de plaatselijke kerken en alleen als men verzekerd is van hun medewerking en/of instemming gaat dit feest door.

Ook Delft was opgenomen in de route van de Impact World Tour, naast Roermond, Maastricht, enzovoort.

De artiesten waren zelf van te voren op bezoek geweest op onder andere scholen, jongerenbijeenkomsten, hangplekken en de skate-baan.

Zo'n 3000 jongeren hebben de samenkomsten in Delft meegemaakt. Velen zijn gegrepen door het geloof en het vertrouwen, maar vooral door de liefde van hun leeftijdgenoten, en willen serieus de weg naar Christus gaan. Ongeveer 250 mensen, die al eerder door het evangelie gegrepen zijn gaan nu deze jongeren voor onbepaalde tijd begeleiden. Voor alle medewerkers en niet het minst voor de bezoekers zelf, was het een verrassing hoe in zo'n korte tijd een hechte eenheid ontstaan kan.

GELOOF BIJ JONGEREN

Op 30 september jl. werd door de Oecumenische Projectgroep Jongerenwerk Delft een discussieavond gehouden over onderwerpen als: 'Geloof en jongeren in de stad' en 'Waarom doe je dit werk en wat zijn je belemmeringen'.

Als inleider was aangezocht Jacob Korf, een dominee die bekend staat om zijn soms nogal controversiële uitspraken. Zo ook deze avond: *Geloven moet weer 'leuk' zijn.*

Ds. Korf begon met te vertellen dat hij van jongsaf aan al geïnteresseerd was in de bijbel. Met name de verhalen uit de Oude Testament verslond hij. De kleine David contra de grote Goliath of de muren van Jericho, die onder het luide klaroengeschal der Joden in elkaar stortten. Dit alles zag hij levendig voor zich.

Uiteraard kan het vorenstaande niet los worden gezien van de opvoeding. Van veel wat wij later realiseren, wordt in de jeugd de kiem gelegd.

Ds. Korf werkt in een 'Samen-Op-Weg'-kapelletje aan de rand van de binnenstad, een geliefd oord voor twintigers en dertigers die, wellicht uit een zekere nostalgische overweging, al jarenlang het kerkgebouw bezoeken. Maar ook voor kinderen stelt hij zijn kerkje open. Zo heeft hij vanmorgen nog 300 kinderen van een lagere school ontvangen in een interactieve dienst. Hij heeft deze viering als zeer leuk ervaren.

Kinderen en vieringen, ds. Korf heeft daar iets mee. Zo is hij geen voorstander van 'kindernevendiensten'; hij vindt dit min of meer een vorm van 'kinderen wegmoffelen'. De preek moet zowel bij oud als jong aanslaan, hoewel hij zich kan voorstellen dat de huidige diensten voor tieners niet aantrekkelijk zijn. Daarom is hij, samen met een katholieke dame en nog enkele andere enthousiastelingen, gestart met speciale samenkomsten voor kinderen tussen 6 en 10 jaar. In de kerk worden dan spelletjes gedaan en dat slaat aan. De bedoeling is dat kinderen zich op deze wijze in de kerk thuisvoelen en het succes blijkt dat na 6 à 7 jaar nog steeds groepjes hun contact met de gemeenschap niet verloren hebben.

Dit is wat Jacob Korf zo 'leuk' vindt in het geloven. Maar er is meer! De steun die hij van alle zijden ontvangt, maakt

tevens dat hij zijn werk als 'geinig' ervaart. Zo wordt hij bijvoorbeeld bij het begeleiden van de jeugd ter zijde gestaan door een jeugdadviseringsbureau.

Kinderen die hun belijdenis hebben gedaan (ongeveer parallel lopend aan onze vormelingen) krijgen van hem een leuke brief waarin zij worden uitgenodigd voor nader contact.

Jeugd en jongeren, zo vertelt de dominee, gaan hun eigen gang, maar als je dieper tot hen doordringt, sta je versteld van hun betrokkenheid. Hij ziet hen als verspieters van de ontluikende cultuur. In de loop der tijd heeft hij een band met hen gekweekt en hij zoekt ze ook steeds op.

De aanwezigen, niet veel in getal, herkenden zich in de woorden van de dominee. Zij zien ook in dat een start met jongeren van 12 tot 14 jaar feitelijk te laat is. Eigenlijk moeten groepen al worden gevormd nadat kinderen hun Eerste H. Communie hebben gedaan. Andere conclusies zijn dat men niet alleen met scholen, maar ook met de ouders moet communiceren. Het fundamentalisme kwam eveneens ter sprake. Sommigen vinden dat je, als je als kerk wilt presenteren, ook het fundamentalisme is huis haalt, maar anderen bestreden dit. Volgens hen komt dit haast niet meer voor. Korf vertelde nog dat in zijn wijk termen als katholiek of protestant uit de tijd zijn; de jeugdwerkers presenteren zich daar als christen.

Een andere suggestie van de dominee was nog kinderen in contact te brengen met ouderen. Volgens hem zijn er veel parallellen tussen deze twee groepen. Beide beschikken over voldoende tijd, wat van de tussenliggende generatie niet kan worden gezegd.

Aan het slot van de bijeenkomst hield ds. Korf nog een klemmend betoog dat wij niet bang moeten zijn ons geloof openlijk te belijden. Wij moeten zijn als het zuurdesem dat zich steeds vernieuwt. Durf gerust maar eens naar een school te stappen of nodig jongeren schriftelijk uit eens te komen praten. Ook een van de deelnemers sprak van geweldige kansen, maar je moet ze wel opzoeken.

SPELEVAREN OP DE STYX

Bij Jansbrug - een studentenvereniging in Delft - heeft een jaargroep zich de Styx genoemd, naar de onderaardse rivier van de dood. Er zou een thema-avond georganiseerd worden. Door studentikoze rommeligheid werd natuurlijk vergeten tijdig een spreker te vragen en misschien was het daardoor, dat Otto Kroesen gevraagd werd de rol van spreker op zich te nemen.

De avond begon om half tien en dan is het intussen natuurlijk ook al tijd voor een biertje. En langer dan een uur moest het niet duren, want dan werd het toch zeker helemaal borreltijd en stond er ook muziek op het programma. Je zou denken: het is rommelig georganiseerd, andere prioriteiten voeren de boventoon, wat kun je daarvan verwachten? En: Wat ik daar te vertellen heb, beetje Heidegger, beetje Sartre, beetje Levinas, en zo nog wat namen, dat is natuurlijk te moeilijk - ver van hun bed.

Niet voor de sier

Toch: een zaal met vijftig mensen en, na wat aanvankelijk gerommel, één en al aandacht. Natuurlijk, het moet speels blijven, en er is maar een uurtje voor, maar er zijn nog zoveel generaties boven deze studentengeneratie, dat de tijd nog ver is, dat de verantwoordelijkheid op hun schouders komt te rusten. Er is nog tijd. Maar als ik al even dacht, dat deze gebeurtenis toch wat voor de sier was, dan was ik daar achteraf wel van bekeerd. Allerlei vragen en discussieonderwerpen komen op: kies ik mijn leven in

het licht van de dood? Ben ik de maker van mijn eigen leven? Of reageer ik in al wat ik doe op anderen? Is mijn leven een antwoord? Levinas heeft het over 'zijn voor het aan gene zijde van mijn dood'. Oftewel: de dood maakt het juist ook mogelijk voor anderen te zijn, het zwaartepunt van je bestaan buiten jezelf te leggen, jezelf te geven. Je merkt aan de discussie, dat het toch wel om iets meer gaat dan een interessant onderwerp om tijdens de borrel over te praten.

Na afloop van de avond denk ik bij mijzelf: het ritme is hier omgekeerd aan het ritme van het kerkvolk. Daar houd ik een preek, en die is als zodanig onvermijdelijk ernstig van toon. Wellicht, dat menig kerklid die - misschien gelukkig - niet zo ernstig neemt na afloop. Bij die studentenvereniging wordt die ernstige toon niet gewaardeerd. Men dient die te vermijden. Speels dient men van gezichtspunt naar gezichtspunt te dansen. Maar intussen merk je aan de reacties, dat dit spel een ernstige ondertoon heeft. Men zet de discussie nog innerlijk voort, nadat het uur is afgelopen.

Vastenaktie 2004

De dekenale werkgroep MOV heeft het vastenaktieproject 'Voedselzekerheid en landrechten voor bedreigde Dayakbevolking Indonesië' gekozen. Op het dekenaal centrum is het campagne-materiaal in te zien. Er zijn ook bestellijsten voor Vastenaktie beschikbaar. Op 14 januari, 20 tot 22 uur, zijn alle parochies op het dekenaal centrum uitgenodigd om kennis te maken met dit project. Er is ook een speciale gast aanwezig, die de situatie van de Dayaks kent. Deze bijeenkomst informeert en motiveert om je in te zetten voor dit project. Op 29 februari, de eerste vastenzon-

dag, gaat de Vastenaktie van start. In de parochie van Schipluiden is dit jaar de dekenale viering met aansluitend een passend programma, voorbereid door de werkgroep in Schipluiden en de dekenale werkgroep. zie ook : www.dekenaatdelflanden.nl

AFSCHEID VAN PASTOR WINFRIED KUIPERS

OP BRAZILIAANSE WIJZE

Ik heb er nooit een geheim van gemaakt dat ik een bijzondere voorkeur voor de St. Josephkerk in Wateringen heb. De aparte bouw, zowel van buiten als van binnen, roept bij mij herinneringen op aan de grote bouwer Le Corbusier, en dan die speciale lichtval op het altaar! Zeker als dat, zoals op 12 oktober, helemaal vol staat met zangers. Maar liefst vier koren, Corona, Beatween, Corbulo en 'De Kolenkids' werkten mee om de afscheidsviering van pastor Kuipers voor hem tot een onvergetelijke te maken.

Maar ook de parochianen en andere belangstellenden gaven ruimschoots acte de présence. Zowat de gehele kerk met zo'n 850 plaatsen was bezet en dat geeft toch een beter gevoel dan die halflege kerkgebouwen, die wij de laatste tijd helaas steeds vaker tegenkomen.

De viering had een levendig karakter met een - in mijn ogen - Braziliaans tintje. In dat land had Winfried namelijk zijn Sabbat-periode doorgebracht en hij was sinds kort weer terug in Wateringen om hier afscheid te nemen alvorens zijn nieuwe stek in Krimpen aan den IJssel te betrekken en daar een nieuwe kerk te gaan bouwen.

Dat Brazilië toch wel de nodige invloed op Winfried heeft uitgeoefend, bleek al bij het begin van de viering. In Nederland, aldus de pastor, is veelal sprake van eenrichtingverkeer. De priester heet welkom, preekt en leidt de viering. In Brazilië is er veel meer communicatie. Als de priester daar iets vertelt, verwacht hij ook antwoord van de gelovigen. Om zo iets te starten in het veel formelere Nederland, valt natuurlijk niet mee, maar toch waagde Winfried de gok. Waarvoor men eigenlijk naar de kerk was gekomen. Omdat het zondag was, om van hem afscheid te nemen, voor de muziek? Telkens zag men als antwoord aarzelend wat

handen omhoog gaan, maar om nu te zeggen dat deze eerste communicatiepoging met succes werd bekroond, is toch wel wat optimistisch.

Apart was ook het Gloria. Alvorens deze lofzang aan te heffen zegde de pastor mondeling dank. Aan zijn parochianen voor het in hem gestelde vertrouwen, aan zijn medewerkers binnen de parochie, de jongeren, de ouderen, maar ook de vele mensen met wie hij altijd goede contacten heeft gehad in het kader van de oecumene. De gezamenlijke vieringen, ook binnen zijn parochie, gaven altijd blijk van een grote harmonie en eenheid en de wil om samen verder te gaan.

Dank ook aan zijn collega's, de pastores van Well, Kortmann en Hagen, met wie hij vaak de maaltijd deelde. En uiteraard ook pastoraal werkster Marie-Thérèse van de Loo, de bezige bij in de nieuwe cluster Waterheul. Met dank stond Winfried eveneens stil bij de goed contacten die hij de laatste tijd heeft gehad met beide stagiaires, de heer Clavel en Ineke Slinger, maar ook die vele andere stagiaires, van wie er velen zich nog steeds met het kerkenwerk bezighouden, werden niet vergeten.

Op deze wijze kreeg het loflied aan God wel een bijzondere dimensie. Beide pas benoemde leden van de nieuwe pastoraatsgroep, Tineke Zaat en Nico Meijer, gaven een levensschets van hun vertrekkende herder en belichtten de ontspannen wijze waarop altijd de onderlinge dialoog kon worden gevoerd.

De overweging was weer echt op zijn 'Braziliaans'. De pastor vroeg wie wel eens in Brazilië was geweest en zowaar meldden zich een aantal parochianen en andere bezoekers, die dan ook prompt naar voren werden geroepen. Wat hen vooral was opgevalen was, naast de overweldigende natuur, de ontzaglijke armoede die door velen in dat grote land wordt geleden, met als uitwas overvallen, wat door de metgezel van Winfried, Marius van der Knaap, aan den lijve werd ondervonden. Gelukkig is alles goed afgelopen, maar deze angstige ogenblikken zullen zeker nog lange tijd in de herinnering van de 17-jarige reisgenoot staan op-

getekend. Toch kan hij niet met wrok naar zijn overvallers omkijken, zo schreef hij in de 'Westlandse Courant', als je de kolossale armoede die daar heerst in aanmerking neemt. Pastor Kuipers was vooral de kerken die daar altijd overvol zijn opgevallen. De kerk wordt daar nog volop door de jongeren gedragen. Veel van hen lopen met T-shirts met afbeeldingen van Jezus en een instituut als de Maria-congregatie, bekend in Nederland uit de oorlogsjaren en de eerste jaren na de bevrijding, bloeit daar nog volop. Aan het einde van de viering waren er uiteraard de nodige geschenken. Van de stuurgroep ontving de pastor een schitterend klokje, vervaardigd door leden van de 'Splintergroep', een groep vrijwilligers uit de Jan de Doper-parochie uit Wateringen, die naam heeft gemaakt met de vervaardiging van glasprojecten. Namens de hele parochie werd hem verder de St. Joseph-speld uitgereikt voor zijn grote verdiensten voor de gemeenschap en tevens een bedrag van ± € 1.500,-, te besteden aan een nieuwe computer en randapparatuur. "Een geschenk op het juiste moment", aldus de pastor,

"want mijn vorige computer heeft bij thuiskomst de geest gegeven". Maar ook voor zijn parochianen had de scheidende priester een afscheidsgeschenk. Voor ieder van hen was er een waxinelichtje in een houder met de woorden: 'In geloof, hoop en liefde verenigd'. Een zeer toepasselijk presentje dat dan ook door iedereen hogelijk werd gewaardeerd. Voor de jeugd waren er nog reflectoren voor op de fiets, opdat zij heelhuids door de komende, duistere tijden het licht van het voorjaar weer mogen bereiken. Na afloop van de dienst maakten velen van de gelegenheid gebruik Winfried Kuipers voor de laatste keer de hand te schudden. Een uur later had het officiële afscheid plaats van de genodigden. Ook deze gelegenheid werd druk bezocht. Tot de bezoekers behoorden uiteraard deken Bergs, de burgemeester van Wateringen, de gehele familie Kuipers (je kon ze niet over het hoofd zien, zo veel waren het er) en ook alle oud-stagiaires uit de parochie. Al met al kan worden gesteld dat van een hartverwarmend feest sprake is geweest.

Afscheid van een bijzondere man

Kwintsheul - Zoals elders is vermeld, heeft Jan van Bergenhenegouwen op 24 november 2003 zijn taak als koster beëindigd. Na een periode van 40 jaar vindt hij het nu tijd een punt achter zijn werkzaamheden te zetten. Nadat hij het officiële kostersdiploma had behaald, was Jan vier jaar in Rotterdam werkzaam. Vervolgens zette hij zijn taak voort bij de St. Andreasparchie in Kwintsheul. Nu hij 72 is, wil hij het wat rustiger aan gaan doen. Jan is altijd een beetje trots geweest dat hij tot het gilde van de gediplomeerde koster behoort. Daarvan zijn er niet veel meer, weet hij zich te herinneren. In het Westland alleen nog Nic van Beurden (Wateringen) en Daan van Dijk (Poeldijk). Beiden zijn al de acht kruisjes gepasseerd, waaruit maar weer eens blijkt dat het leven van een koster toch zo slecht niet is. Jan heeft als koster diverse bestuurs-

functies vervuld. Zo was hij geruime tijd voorzitter van de diocesane bond van kosteren en is ook nog secretaris van de landelijke bond geweest. Aanvankelijk was Jan in loondienst van de kerk, maar later heeft hij deze taken vrijwillig vervuld. Ook heeft hij een aantal parochianen opgeleid in dit mooie vak, zodat zijn opvolging gegarandeerd is. De parochie heeft deze steunpilaar in haar gemeenschap uiteraard niet zonder meer laten vertrekken. Voor Jan was er een prachtige kaars, vergezeld van een doosje met de nodige spiritualia, terwijl voor zijn vrouw Truus, die zich altijd verdienstelijk heeft gemaakt met het verzorgen van de kerk, was, een geurige ruiker aanwezig was. Het leven van Jan en Truus komt nu in rustiger vaarwater, maar ongetwijfeld zullen ze nog vaak terugdenken aan deze dag en aan al die andere dagen dat zij beiden werkzaam waren in de wijngaard des Heren.

JONGERENPROJECT 'GRENZEN VERLEGGEN'

M25 staat voor een groep jongeren van 14 tot en met 16 jaar, uit diverse parochies in Delft, die grenzen willen verleggen. Zij geven daardoor concrete invulling aan hun christelijke inspiratie, waarmee hun wereld groter is dan school en thuis. Na hun vormsel zijn ze op zoek gegaan naar grensverleggende activiteiten.

De opzet

In 1997 is de vormselaanpak in Delft drastisch van opzet veranderd. De werkgroep vond, dat een vormsel zonder invulling daarna, geen zoden aan de dijk zette. Dat is 'theorie zonder praktijk'. Een ontmoetingsjaar, een vormingsjaar en een doe-jaar stond voor ogen. Maar zoiets moest georganiseerd worden, want activiteiten komen nu eenmaal niet uit de lucht vallen. Door de inzet van een aantal enthousiaste vrijwilligers, samen met diaken Hans van Bommel ofm, is er werk gemaakt van Matteüs 25, de kerntekst in de vormselvoorbereiding. Aan de hand van deze tekst wordt er een verbinding gelegd met de diaconie en worden er diaconale activiteiten georganiseerd.

De praktijk

Als wij werken aan zaken waarin wij zijn gaan geloven, dan verleggen wij onze grenzen. Een jongere neemt dan ook normaliter niet contact op met de Stichting 'Jeroen' die daklozen opvangt, de Stichting 'Over de brug' of het 'Stadsdiaconaat' Delft. Toch waren er 13 jongeren die dat deden en die vervolgens ook de opgedane 'theorie in praktijk' wilden brengen.

Vier jongeren gingen koken voor mensen met een verslavingsziekte bij de Stichting 'Over de Brug'. Twee daarvan gingen vervolgens in gesprek met enkele verslaafden.

Twee enthousiastelingen wisten door een spreekbeurt op school geld te verzamelen voor Sinterklaascadeaus. Met dat geld wordt iets gekocht voor de daklozen die opgevangen worden door

de stichting Jeroen.

Een ander groepje gaat een middagje naar de bioscoop met de kinderen van die dakloze gezinnen. Ook gaan zij de leiding helpen bij het bakken van panenkoeken voor deze groep.

Kerstviering

Op de rol staan nog de versiering van de Maria van Jessekerk voor een viering voor daklozen en verslaafden op 17 december. Deze viering dit jaar is de eerste maal dat een dergelijk initiatief in Delft wordt georganiseerd. Ook helpen zij het stadsdiaconaat bij de voorbereiding van een kerstfeest voor ouderen.

Al deze initiatieven worden in januari geëvalueerd. Dan zal ook de dag waarop men naar Rotterdam gaat (27 maart 2004) voorbereid worden. Op deze dag zal M25 kennismaken met de diaconale projecten in deze stad en zullen zij een bezoek brengen aan dominee Visser, die actief is in de opvang van daklozen in de binnenstad van Rotterdam.

De wereld van jongeren is groter dan school, parochie en gezin.

Om op deze manier jouw grens te gaan verleggen is niet zo gemakkelijk.

Onder begeleiding wordt die nu verkend.

Ik had honger en jullie hebben Mij te eten gegeven, Ik had dorst en jullie hebben Mij te drinken gegeven, Ik was vreemdeling en jullie hebben Mij opgenomen. Ik was naakt en jullie hebben Mij gekleed, Ik was ziek en jullie hebben naar Mij omgezien, Ik zat in de gevangenis en jullie kwamen naar Mij toe.

M25

Contactpersoon: Piet Broeseliske
015 261 30 38 / 06 309 66 180
pbroes@wanadoo.nl

Team **M25**